אין פּלאָנטערניש

אונטער מײַנע וואַקלדיקע טריט
פּלאָנטערט זיך דער גורל פֿון אַ ייִד.

פֿאַרטאַמניעט גלאָץ איך אויף דעם רויִקן אָרום,
ווי אַן אָפּגעריסענער, גאָר מיט אַנבוונהדיקע הענט.
מײַנע מחשבות זענען שפּאַלטן אויף געפּלאַצטע ווענט
אין אַ בײַסיקע חרטה אויף מײַנע ליפּן שטומט.

פֿאַרפּלאָנטערן וועל איך זיך אין גאַנג
און צום אײַנסוף אמת פֿון נישט־זײַן
זיך דערקומען אפֿשר, וועל דערגיין,
ווי אַן אויסגעקוואָנגט ביכל,
ווי אַ פֿאַרגעסן געזאַנג.